

Victòria clara però insuficient de Costa a Portugal

Els socialistes van millorar el resultat del 2015, però hauran de tornar a buscar suports per aconseguir governar

El TJUE admet el recurs de l'ANC per sancionar Espanya

L'ANC es coordina amb el Consell per la República contra la decisió de la Comissió Europea de no punir l'Estat espanyol

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS · 7 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15143 - AVUI / Any XLI. Núm. 14013 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Un 3,3% més d'empreses

QUINA "FUGA"? · El nombre de companyies creix en relació amb el 2018, malgrat el relat unionista de "fuga d'empreses"

EL PIB PUJA · El 2018 el PIB va créixer per sobre del de l'Estat i el de la zona euro i la taxa d'atur s'ha reduït per 5è any

EXPORTACIÓ · L'exportació catalana ha crescut un 2% durant el primer semestre i ja representa un 27,6% de l'estatal

L'ESPORTIU

Marc Márquez saltant damunt d'una taula de billar per celebrar la vuitena bola mundial ■ REPSOL MEDIA

El 8è mundial de Márquez

El pilot català guanya a Tailàndia el seu sisè títol en Moto GP

Futbol

El Barça atropella el Sevilla en vuit minuts

Tres gols entre el 27' i el 35' van decidir un partit que va acabar 4-0

Messi, en acció ■ EFE

CADIRES SALVA ESCALES

truca'ns ara!

www.impulsa.cat 93 422 41 71

Moció de censura a Quim Torra

Segueix en directe el ple del Parlament a partir de les 10.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Carregant la motxilla

La motxilla de la política catalana és plena d'afers pendents i costa d'arrossegar. Des de fa dos anys que s'omple i no es buida gens. A l'agenda de la tardor s'està permanentment pendent de la publicació de les sentències del procés, de les repercussions que puguin tenir i de la repetició, el 10-N, de les eleccions generals. També preocupa l'aprovació d'un pressupost català per fer bullir l'olla. En cas que no tiri endavant, les finances de la Generalitat s'escanyaran un xic mes. L'agenda està creant un clima d'expectació permanent. Un neguit més visible dins de la classe política que no pas entre la ciutadania, que, malgrat tota la implicació dels uns i els altres en la vida pública, sovint té d'altres maldecaps que estar pendent d'uns esdeveniments que encara no han succeït i que quan passin se sabran en temps real. La motxilla va molt carregada i l'oposició catalana del grup de Ciutadans l'ha recarregada més. Ha triat aquest dilluns per presentar al Par-

L'agenda està creant un clima d'expectació permanent. Un neguit més visible dins de la classe política que no pas entre la ciutadania

lament de Catalunya una moció de censura al president de la Generalitat, Quim Torra. Volen substituir-lo immediatament per la diputada Lorena Roldán. No passarà. Només tindrà quaranta vots a favor dels 135 diputats de la cambra catalana. Els seus i quatre del Partit Popular. La història parlamentària demostra que les mocions de censura es presenten quan hi ha certes possibilitats de treure'n rèdits. Sobretot quan poden tenir un fort impacte. L'exemple més clar és aquella de fa gairebé quaranta anys –pocs la recorden–, que va presentar Felipe González contra Suárez per donar-se a conèixer. No va prosperar aritmèticament, tot i que a González li va servir per donar-se a conèixer públicament; aleshores, com el *progre* de la socialdemocràcia. Va ser reina per un dia, en què tothom el va escoltar. La més eficaç, la que va presentar Pedro Sánchez, que va prosperar i va provocar la caiguda de Rajoy. La d'avui al Parlament, a Lorena Roldán la pot perjudicar més que no pas beneficiar. Els seus votants poden visualitzar que té ganes de gresca i poques ganes

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

La delicadesa

Obnubilats pels reclams de la novetat, sovint ens tornem insensibles a tot allò que la seva vinyeta engoleix. Àlex Susanna rellevarà Glòria Bosch en la direcció artística de la Fundació Vila Casas, i cap mitjà ni la mateixa entitat no consideren pertinent afegir ni quatre ratlles de la persona que se'n va després de prop de vint anys de servei. És normal, això? Més encara: no només s'omet qualsevol balanç dels mèrits professionals de la directora sortint, sinó que, com a mer apunt laboral, s'al·ludeix vagament a un procés de jubilació, com si s'estigués retirant de la circulació una senyora que repapieja. Que malament que estem fent les coses, que desagradats ens hem tornat. Glòria Bosch no ha estat pas una peça circumstancial dels espais privats d'art contemporani més importants del país, sinó el puntal que els ha sostingut des de la seva creació, quan l'any 2001 Antoni Vila Casas va confiar-n'hi la gestió. És la persona que va posar dreta aquesta col·lecció, la que l'ha expandida i l'ha posada a parlar amb l'entorn, com havia fet abans al Museu d'Art de Girona par-

“Glòria Bosch, amb el seu tacte meravellós, ha enderrocat murs

tint de la seva experiència a Espais, La Caixa i la galeria de Salvador Riera. La personalitat del col·leccionista i les seves preferències condicionen òbviament la programació d'un fons com el de Vila Casas, però en cap exposició d'aquests divuit anys no haureu deixat de notar-hi la mà inconfusible d'aquesta dona que entén la curadoria d'art com una forma d'aproximació a l'altre.

En un temps en què l'art contemporani ha estat colonitzat per un llençatge a base de consignes guerrilleeres com ara *radicalitat*, *dissidència* o *subversió* –encara que res en els muntatges que els esgrimeixen inviti so-

vint ni a una cosa ni a l'altra–, Glòria Bosch, amb el seu tacte meravellós, ha aixecat barricades, ha transformat consciències, ha enderrocat murs, ha capitanejat revolucions. El nostre sistema cultural, cada vegada més instal·lat en una modernitat de pura gesticulació, no sap pas el bé que perd amb la retirada d'una persona d'una tal sensibilitat, empatia i dolcesa. No hi ha res més insurgent, avui, que la delicadesa de Glòria Bosch, la mateixa amb què ha anat rescatant una generació sencera de l'art català de postguerra i que ja l'havia empès a evocar la silueta de l'escultor Paco Torres Monsó rere la finestra de casa seva, aixecant la mà per saludar els amics que s'acostaven, encara allà lluny, i amb aquesta sola escena, escrita des de l'amor més profund, acusava amb dents serrades l'enorme soledat en què les institucions havien abandonat un artista gegantí. Sí, hi ha altres maneres de ser radical, pertorbador i necessari, i les millors que conec me les ha ensenyades Glòria Bosch. Ara arregleu-ho, si en sabeu, i correu a expedir-li un bon currículum.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/jg4xb5>

A la tres

David Brugué / dbrague@elpuntavui.cat

Pedro avança per la dreta

A turem la dreta. Aquest era el missatge que el president en funcions del govern espanyol Pedro Sánchez llançava ara fa uns mesos quan va haver de convocar eleccions per la seva incapacitat d'aprovar el pressupost general de l'Estat. No les tenia totes de sortir-se'n. L'amenaça d'un PP en hores baixes, d'un Ciutadans que anava a l'alça i d'un Vox que havia de fer saltar la sorpresa feia que es presentés a les eleccions amb un aire càndid, d'aquell que es creu el salvador de la pàtria a través del diàleg i les bones declaracions. Pedro va guanyar. Sense paliatius. La *tridreta* era incapaç de sumar i ell es veia coronat. Però el Sánchez d'abans de les primeres eleccions amb el Pedro que es presenta en una segona convocatòria justificada altre cop per la seva incapacitat –ara de formar govern– és diferent. Sánchez s'ha anat traient màscares i ara es mostra tal com és: un polític es-

“A Espanya tant és ser de dretes o d'esquerres. Ells tenen al cap que han de defensar la «libertad de todos»”

panyol. Convençut que segueix sent el garant de les llibertats i sobretot que tornarà a guanyar, Sánchez no dissimula.

En què es diferencia el discurs de Sánchez –exceptuant la part social– del de qualsevol dels altres membres de la *tridreta*? Pel que fa a Catalunya,

no hi ha cap diferència. Igual que els seus competidors, no fa cap proposta més enllà de recuperar un Estatut que el seu predecessor socialista va permetre escapar als tribunals. Però a banda del *déjà-vu* de l'Estatut, què ofereix el PSOE a Catalunya? La resposta és clara: res que no ofereixin els altres. Més repressió, més amenaça d'aplicar el 155 o més pressió institucional intentant que al Parlament –la casa de la paraula del poble català– no es pugui parlar de temes com ara la monarquia i l'autodeterminació. En definitiva, res que no ofereixin els altres.

Al final, arribes a la conclusió que a Espanya tant és ser de dretes o d'esquerres. Ells tenen al cap que han de defensar la “*libertad de todos los catalanes*”. Però aquest “*todos*” només inclou els seus. Els que creuen en la “*España grande y libre*” del seu dictador de capçalera. Els que no hi creiem no hi tenim cabuda. Ni ganes.

EDITORIAL

Una moció de cara a la galeria

La moció de censura contra el president de la Generalitat, Quim Torra, que es debatrà avui al Parlament de Catalunya era morta abans que Ciutadans la presentés. És una iniciativa de cara a la galeria, una aposta desesperada per acaçar el protagonisme, sobretot a fora de Catalunya, la vigília d'unes eleccions que no auguren els millors resultats per a la formació taronja, segons els sondejos. La decisió la van prendre després de protagonitzar un dels espectacles més lamentables mai vistos a la cambra. Era al final del debat de política general. Carlos Carrizosa es va fer expulsar després d'una picabaralla tavernària i poc després, no ho oblidarem mai, que Lorena Roldán mostrés una fotografia de l'atemptat d'ETA a Vic del 1991 per posar en un mateix sac, de manera tan temerària com miserable, la violència, el terrorisme, l'independentisme, els CDR i el president Torra.

Com que la ‘performance’ va tenir l'èxit esperat en les mitjans espanyols, es tracta de provar de repetir-la, encara que s'hagi de pervertir una eina tan important en l'àmbit parlamentari com una moció de censura. La tenen perduda abans de començar perquè només té el suport dels quatre diputats del PP, que no volen desapropiar l'ocasió de sortir a la fotografia. Ni el PSC no n'ha volgut saber res, malgrat la deriva de Pedro Sánchez, el PSOE i el govern espanyol cap a la duresa, la repressió i els tribunals a mesura que s'acosta el 10-N.

Res no convida a l'optimisme, però potser podrem saber quin és el projecte de país de Ciutadans, atès que la candidata a la presidència, Lorena Roldán, ha d'exposar el programa polític del govern que pretén formar i no es pot limitar a l'esperpent, la provocació i l'insult.

De reüll

Anna Puig

“Espanyol” com a insult

Un dels policies nacionals que divendres van declarar al jutjat de Girona pel cas de les càrregues policials de l'1-O va destacar que un dels insults que propinava la multitud era “espanyol”. Curiós que s'ho prenguéssim com un atac verbal quan, del fet de ser espanyols, és del que se senten més orgullosos. Quantes vegades vostès han hagut de sentir el típic comentari unionista “¿qué pone en tu DNI?”. Doncs per ara –mal que ens pesi– el mateix que en el d'aquest policia nacional. Significa que estem tots insultats oficialment? No deu ser que aquest agent

Quantes vegades han hagut de sentir: “¿Qué pone en tu DNI?”

s'ho va prendre com un insult perquè aquest “espanyol” que li deia la gent que pacíficament es concentrava davant del col·legi Verd de Girona era una manera de dir-li nosaltres no som com tu? I, si fos així, tampoc entenc que s'ho prengui com un insult. Però no eren els policies nacionals i els guàrdies

civils els que cantaven “A por ellos” quan es dirigien cap a Catalunya per intentar frenar la votació de l'1-O? Si nosaltres érem els *ellos*, ja deixaven clar que som diferents. I anaven més enllà, no només classificant-nos com a diferents, sinó com a enemics. Per això no entenc com aquest policia es va prendre com un insult que li diguessin “espanyol”. Bé, sí que ho entenc, veient les mentides que va dir en la seva declaració, inventant-se que la gent portava navalles i ganivets i que els ruixava amb àcid i lleixiu. Ep, i no va faltar-hi la darrera moda: que se'ls amenaçava amb posar bombes!

Les cares de la notícia

PORTAVEU DE LA PLATAFORMA CONSULTA 6-O

Paola García

Democràcia popular

Paola García és la portaveu de la plataforma, formada per una trentena d'entitats, que ahir va organitzar la consulta popular republicana a Sabadell, en què van votar 6.269 persones, 6.155 de les quals a favor de la república. Una nova prova de l'autèntica democràcia popular, que no s'atura.

PREMI MÈLIÈS DEL FESTIVAL DE SITGES

Asia Argento

Digna filla del seu pare

L'actriu, directora i guionista Asia Argento, filla del director italià de cinema de terror i misteri Dario Argento, va rebre ahir el premi Mèliès del Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya, que també va reconèixer la trajectòria del realitzador italià Pupi Avati amb el premi Nosferatu.

PREMI NACIONAL DE RECERCA AL TALENT JOVE

Marc Güell

Talent científic emergent

La Generalitat i la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació lliuraran el Premi Nacional de Recerca al Talent Jove a Marc Güell (Olot, 1982), investigador principal del grup de recerca en biologia sintètica translacional del departament de ciències experimentals i de la salut de la UPF.

Tal dia com avui fa...

1 any

Estar a l'altura

El president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, declara en una entrevista que "és imperatiu que els partits sobiranistes estiguin a l'altura".

10 anys

Pujada d'impostos

El governador del Banc d'Espanya avisa Zapatero que si no frena l'atur aviat amb nous contractes no reduirà el dèficit.

20 anys

Ultres detinguts

La policia deté un grup de nou 'skins' vinculats als incidents de Ca n'Anglada. Els 'caps rapats' són seguidors de l'ultra Sáenz de Ynestrillas.

Full de ruta

Jaume Vidal

Les maleides mentides

“La veritat ens farà lliures”, és cert, però la mentida ens aniquilarà. La mentida és l'equivalent dels plàstics en la destrucció dels oceans. Com el plàstic, la mentida pot semblar de baix cost i pràctica però, si el plàstic pot destruir la vida al mar, la mentida ens destruirà l'ànima. I sembla difícil trobar un antídote. Allò que s'agafa abans un mentider que un coix s'està perdent per culpa de les notícies falses, un gènere periodístic totalment antiperiòdic. Es divulguen mentides amb plena consciència, i el pitjor del cas és que el receptor ja sap que és mentida, però ho enregistra com una part de veritat. Hem tingut massa tolerància amb la mentida. Una cosa és que un fet pugui ser interpretat des de diferents punts de vista. Hi haurà qui digui el contrari de l'altre, però això és pluralitat de pensament. La mentida és intolerable, però de petit em van ensenyar que hi havia mentides que no eren falta. Les mentides piadoses que deien els her-

La mentida farà tancar les bodegues de vermut perquè s'hi serveixen 'bombes'. Però, compte!, a Madrid als forns de pa la clàssica barra de quart és una 'pistola'

manos. Sorprenent, ells, que ho trobaven pecat tot, tot i tot, consideraven que una mentida del tipus "qui s'ha deixat l'ampolla de llet buida a la nevera" i negar-ho era senzillament un pecat del qual no calia penedir-se. Potser de la venialitat de l'ahir van sortir les grans mentides del present que fan d'un misto garibaldi un artefacte de destrucció massiva. La mentida és la gran bomba atòmica del segle XXI per destruir l'enemic. És obvi i evident, ho sé jo i ho sap vostè, que l'1 d'octubre de fa dos anys la violència no era la de la senyora Maria que portava un termos amb café amb llet per als qui feien cua per anar a votar. Vostè i jo sabem que els que han estat empresonats per defensar drets humans no són violents. Vostè i jo saben qui són els que provoquen i inciten a la violència. La mentida és la seva arma. I demanen que condemnem la violència! Quina? La de veritat, o la que només existeix en el seu relat? Si, com a Pinotxo, cada cop que menteixen els creixés el nas, haurien de mocar-se amb un llençol.

Tribuna

Núria Esponellà. Escriptora

Pets de vaca

Aquestes darreres setmanes hem sentit a parlar de "pets i rots" de vaca, així de directe i vulgar. Fins i tot alguns mitjans de comunicació s'han permès mostrar imatges de com són els budells d'una vaca acabada d'escorxar, precisament al programa *Tot es mou* de TV3, que –imagino– deu pouar en l'abisme de l'escatologia barata per competir amb canals privats on la morbositat fa augmentar l'audiència. Jo recordo haver vist l'estómac i els budells d'un camell al museu del Caire, però eren dissecats, cosa que sempre s'agraeix. També tinc consciència d'haver menjat unes galetes que s'anomenaven popularment pets de monja. En aquest darrer cas, eren un aliment sucrosos que no sé si al final també acabava produint gas metà. M'he permès titular aquest article amb la mateixa expressió barroera, per fer honor a la tradició escatològica present a la literatura del país, des de Jaume Roig al rector de Vallfogona. Val més prendre's les coses serioses amb una mica d'humor. És evident que cal canviar molts hàbits de consum si volem minimitzar, en la me-

sura que sigui possible, un canvi climàtic que ja no es pot aturar. Alguns mitjans de comunicació estan fent l'esforç d'informar sobre els efectes que tindrà l'augment de temperatura que està previst per d'aquí a pocs anys, si continuem consumint i vivint com hem fet durant les darreres dècades. D'un dia per l'altre, però, apareixen els "pets de vaca" com a cap de turc de la qüestió mediambiental (suposo que els pores excreten bombolles de colors). De debò que les emissions de metà que produeix el bestiar boví són una de les causes principals de l'escalfament de l'atmosfera?

SORPRÈN EL REBOMBORI de les flatulències vacunes en contrast amb el to de connivència amb què els polítics europeus i alguns consumidors –vull imaginar que desinformats– parlen del comportament de les grans companyies americanes. Sí, les que exigeixen als ramaders de Sud-amèrica carn barata per fabricar hamburgueses, amb la conseqüent desforestació de grans extensions de bosc. I el silenci sobre les

emissions de CO2 de refineries de petroli (aplaudides pel poder que multa els sistemes ecològics, especialment l'energia solar). Boca petita davant la contaminació produïda pel trànsit, especialment l'aeri –un dia punta d'estiu van volar 6.000 avions per minut pel món–. Llegeixo que una granja d'Alcarràs ha aconseguit, millorant la dieta de les vaques i el tractament dels fems, una reducció de fins al 14% de gas metà. Haurem de menjar menys carn i de més qualitat, segur. Carn d'animals que no hagin estat sotmesos a l'ús massiu d'antibiòtics ni a una cria tan intensiva. I cal que paguem un preu just als productors, aquesta és la qüestió. Preu just, quilòmetre zero, si pot ser, i canvi d'hàbits alimentaris i de vida. El moviment Canviem el Món reclama als líders polítics accions efectives perquè deixin d'escudar-se en la parauleria i en mesures irrisionàries. És molt fàcil culpar el més debò: les vaques. Vaques ceegues, més que no pas vaques suïsses, com la del poema de Pere Quart. Aquestes ja s'haurien revoltat contra els humans, amb mala llet.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Paradoxes

■ Es defineix la paradoxa com una afirmació que sembla contradictòria o que va en contra del sentit comú; en general, es pot dir que s'aplica a situacions d'incoherència. Com exemple, faré referència a la pel·lícula dels germans Marx –*Sopa de ganxo*– en què un d'ells, en una de les seqüències, deia: "Si ens troben estarem perduts." Per tal d'il·lustrar el tema, posaré dos exemples de proximitat: 1) Si, a qualsevol persona, li ocupen el seu habitatge, per tal de poder-lo recuperar ha de demostrar, davant la justícia, que n'és el propietari o propietària. Arribats a aquest punt, no és cap secret –però sí un misteri– que el procés iniciat per tal de poder executar la desocupació ha de superar tot un seguit de traves de tipus legal gairebé surrealistes. En canvi, no deixa de sorprendre que, quan es tracta d'un desnonament, el procediment sigui just el con-

trari i s'actui sense cap mena d'impediment i amb la màxima celeritat. 2) Pel que fa a la presumpció d'innocència, sembla que l'acusació no ha de demostrar la suposada culpabilitat, ans al contrari, és l'acusat o acusada qui ha de demostrar la seva qüestionada innocència. Davant d'aquesta concepció processal injustificable, també resulta paradoxal la rapidesa, o no, amb què es procedeix, sempre, en funció de la tipologia dels casos susceptibles de ser jutjats. No es pot negar que el dia a dia ho confirma plenament. Així doncs, segons aquestes realitats, la simbologia de la ceguesa i la balança en equilibri deixen de tenir sentit i, com a conseqüència, la justícia perd la credibilitat que li hauria de ser inherent. Tot plegat, per reflexionar i preocupar-se, oi?

JAUME FARRÉS BOADA
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

“No hi ha diàleg perquè l'Estat té por?”

■ La democràcia ben entesa es fonamenta en el diàleg. Per entendre per què l'Estat es nega a dialogar amb el sobiranisme ens hem de situar a l'any 1714, quan les tropes borbòniques del rei Felip V –avantpassat del rei Felip VI– van prendre el control de Catalunya. Des d'aleshores l'Estat no ha escatimat esforços per mantenir-la dins d'Espanya. L'any 1842 el general Baldomero Espartero –regent d'Espanya–, després d'efectuar un bombardeig indiscriminat sobre la ciutat comtal, va pronunciar una frase que ha quedat fixada en la història i que reflecteix la relació entre l'Estat i Catalunya: “Pel bé d'Espanya, cal bombardejar Barcelona un cop cada 50 anys.” I ja l'any 2012 José Ignacio Wert –ministre d'Educació i Cultura– va declarar: “El

nostre interès és espanyolitzar els nens catalans.”

La por i la violència solen anar agermanades i Espanya –que no és un país prou ric– possiblement tem la independència de Catalunya i un “efecte contagi” a València i les Illes Balears, territoris que, a més de compartir l'idioma, són pròspers i per tant sobiranistes en potència.

Així s'explicaria la lenta construcció del corredor mediterrani –que avança a pas de cargol– i l'absència incomprendible d'una connexió d'AVE entre València i Barcelona.

Aquesta temença també legitima el recurs discrecional a tot un ventall d'actuacions destinades a desacreditar i atemorir el sobiranisme i –si molt calgués– a cometre un cop d'estat, perquè mentre els poders fàctics segueixin tenint por sempre preveuran la violència com una opció.

JORDI BAYLINA
Barcelona

La frase del dia

“La sentència ha de portar-nos a la recuperació de la dinàmica guanyadora, la que fa propostes de futur”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Manuel Milián Mestre. Periodista i consultor d'empreses

Un teatre obscè

Em pregunto si la política és teatre, i la meua resposta no sempre coincideix amb la realitat. Com tampoc la meua veritat es correspon amb la del narcisista Pedro Sánchez. Ell té la seva veritat, que no procedeix de la veritat metafísica, sinó de la perversa lògica de la postveritat, en què tot relativisme té el seu lloc. Curiosament el pontificat del papa Ratzinger, Benet XVI, el 2005, es va iniciar sota aquesta –en aquell moment sorprenent– observació: la conducta dels homes del nostre temps es veia alterada per l'amenaça del relativisme moral. Aquella advertència va marcar tot el seu pontificat fins a la seva dimissió el 23 de febrer de 2013. Va ser la seva una clarividència gairebé profètica, o una sentència perversa?

SI L'HOME MODERN ha posat en qüestió la veritat, el corol·lari és inevitable: sense veritat tot és relatiu, no hi cap la norma moral objectiva. Tot “valor”, per dir-ho d'alguna manera, serà mal·leable, variable segons les circumstàncies, que modificaran l'ésser de l'home a l'atzar de les conveniències o de les oportunitats. Res quedarà al seu lloc; tot serà mutable. I una tal mutació cristal·litzarà en la radical postveritat, és a dir, en el pur i absolut relativisme, que podria modificar les regles del joc a conveniència del que mana. En això ha vingut a donar l'exagerada teatralització de la política segons Pedro Sánchez: primer, l'objectiu (moral o immoral, legal o il·legal) i, després, la metodologia de Nicolau Maquiavel. Ergo, la fi justifica els mitjans. És en el que estem. Es tracta de la màxima perversió moral de la política. On van quedar Sòcrates, Plató, Aristòtil, Sèneca i Ciceró? Probablement en l'*hiperurani* dels estúpids. Regir-se per la postveritat significa entronitzar la mentida; i aquesta és l'arma de l'engany. D'aquesta filosofia moral només es derivaran mals per a l'home i

la societat. La manipulació és l'instrument màxim de la perversió política. Quina garantia té el ciutadà enganyat per l'abús del sistema democràtic? La resultant és evident: en mentir en la proposta dels partits i dels líders es condueix el votant a l'error. Un votant enganyat (manipulat) és un ésser limitat en la seva capacitat de resposta. Sense elements de contrast crític estarà abocat a l'error. D'aquí el parany democràtic que en el seu dia va portar Hitler i Mussolini al poder per la via democràtica després de la manipulació dels seus ciutadans. Goebbels va ser el geni en aquesta marxa, i, conseqüentment, no sempre surten de les urnes els millors (concepte aristotèlic de la bona governació), sinó els mediocres, o senzillament els pitjors, els demagogs.

Un deteriorament ètic d'aquesta magnitud amenaça sens dubte avui el sistema democràtic a Espanya, i en bona part d'Europa. Els populismes són això: simplificació de solucions, manipulació i falsos esquers. Europa avança cap a aquestes simplificacions “miraculoses” que inexorablement condueixen a la falsedat de les solucions i a la frustració dels ciutadans. D'aquí l'imparable avanç dels populismes a Polònia, Ucraïna, Hongria, Romania, Grècia (Syri-

“Un deteriorament ètic d'aquesta magnitud amenaça sens dubte avui el sistema democràtic a Espanya”

za), Itàlia (Salvini), Alemanya (neonazis), França (Le Pen), Àustria i Espanya amb Vox i en l'esquerra Podem, en la polivalent dialèctica “progressista” (quina genèrica manipulació és aquesta del govern progressista de Pedro Sánchez partint de la seva postveritat?). Un vestit conjuntural o un conte xinès. Només és sòlid el permanent; i el permanent és reformable (d'aquí el reformisme), però “el progressista” és una cosa de no res que avança cap a un horitzó sense límit: l'absoluta inconcreció, la dinàmica cap a no se sap on. És potser aquesta la millor garantia d'estabilitat de les institucions democràtiques? És en aquesta dinàmica cega on el ciutadà trobarà les necessàries garanties d'estabilitat, certesa, seguretat i elegibilitat dels millors?

CREC IMPRESCINDIBLE la depuració del llenguatge polític; i més imprescindible restablir l'ètica com a fonament de valors i garanties, i també mesura de les conductes socials i polítiques. De no restablir-se l'equilibri ètic, ni sobreviurà l'actual versió de la democràcia ni subsistirà aquest maleït capitalisme salvatge. Tots dos sistemes avançarien cap a la seva autodestrucció. Però que ningú pensi que els nacionalismes són aliens a aquesta fenomenologia: ells mateixos neixen d'una exagerada hipervaloració del “jo”, i fonamenten els seus principis en el supremacisme, l'exclusió de l'altre i la configuració de suposats enemics. Sense l'“altre” no hi cap el nacionalisme. Per aquest motiu alguns aspectes de l'actual escenari espanyol i del català resulten tan perversos i inquietants. Caldrà mesurar molt els passos i els procediments en aquesta part dels Pirineus si no volem liquidar, per abús del relativisme i del nacionalisme, tot el sistema de llibertats que es fonamenta en el respecte a l'“altre” i en el govern dels millors. Mai en aquest eixam de mediocres.

De set en set

Anna Carreras

Droga infantil

Res de llaminadures amb superàvit de sucre o brioixeria industrial de xocolata: la droga dels nens d'avui són els videojocs. I l'addicció és doble. Primer, passar hores de mala gaita, solitud i poca tolerància a la frustració davant pantalles variades. Segon, matar el temps amb desenes de vídeos a YouTube, l'un darrere l'altre, com qui passa un rosari. Petits gags en els quals uns cretins més grans que els seus espectadors juguen partides en directe mentre amb crits, disfresses, queixes i un histrionisme fora mida narren tot el que fan. Aquesta soma és molt perillosa: el disc dur de l'infant no té lloc per a res més. Les converses que mantenen entre ells, a classe i a l'hora del pati, giren a l'entorn dels jocs. Els seus pensaments, també. Les matemàtiques, la llengua i la història no tenen cabuda en un cap atapeït d'elixirs, sanadores, bruixes nocturnes, dracs, esquelets, valquíries i mags de gel. Quan juguen, els nens estan posseïts per l'esperit dels *youtubers* que segueixen: parlen sols i es dirigeixen a un tu plural i inexistent que presumptament els està escoltant. Els progenitors permissius no s'adonen de res: la mainada està entretinguda i no empenya. Però les famílies que confiïm en les possibilitats dels nostres plançons ens fem creus d'aquest clima. Hi ha qui plora d'impotència. Hi ha qui se sent mal pare i, alhora, pensa que no té cap dret de prohibir quelcom comú a tota una generació. Els videojocs mal portats entrebanquen el creixement mental i emocional dels nens. Tallen els camins de la humanització. Els transformen en màquines de matar, buides d'amor i d'empatia. La droga, prengui la forma que prengui, perjudica: els nens no en són conscients, però els adults sí.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Censures
anunciades**

El Parlament ha celebrat tres mocions de censura, dues contra Pujol i una contra Maragall

**Sabadell
no vol els
Borbons**

Més de 6.000 persones voten a favor de la República en una consulta popular

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un 3,3% més de societats creades

MÉS El nombre de companyies creix en relació amb el 2018, malgrat el relat unionista de “fuga d’empreses” **MENYS** En el primer semestre s’han dissolt menys societats que el 2018 **EXTERIOR** Impuls exportador indiscutible, líder a l’Estat

Eva G. Pagán
BARCELONA

L’efecte suposadament catastròfic del referèndum de l’1 d’octubre, que havia de comportar ni més ni menys que la “ruïna” del país, amb una fugida d’empreses i centres de producció, no només no s’ha produït d’ençà de la votació de fa dos anys i la posterior repressió, sinó que queda desmentit per les xifres fins avui. En la primera meitat de l’any, el nombre de societats mercantils ha crescut un 3,3% (10.243 més) a Catalunya, segons dades del govern català.

El 2018 el PIB va créixer per sobre del de l’Estat espanyol i el de l’eurozona, i la taxa d’atur s’ha reduït per cinquè any consecutiu, amb taxes inferiors a les de l’Estat espanyol (de l’11,2% a Catalunya durant el segon trimestre de l’any 2019, en contraposició amb el 14% espanyol). L’exportació catalana ha crescut un 2% durant el primer semestre del 2019

i, amb les dades del juliol (+8%), representava ja el 27,6% de l’exportació registrada a l’Estat espanyol, amb un increment interanual del 10,5%. Pel que fa a les inversions estrangeres, han augmentat un 16% també durant aquest període.

Quant al teixit empresarial català, la base d’empreses catalanes creix: l’1 de gener del 2018, el nom-

**De gener a juny
s’han dissolt 1.162
societats, un
2,8% menys**

bre d’empreses amb seu a Catalunya havia crescut en 9.385 –va passar de 608.981 a 618.366 empreses (+1,5%)–, i ja són quatre anys consecutius de creixement ininterromput. L’any 2016, el nombre d’empreses era de 596.196, i un exercici abans, el 2015, la suma se situava en 584.369 socie-

tats, segons dades oficials.

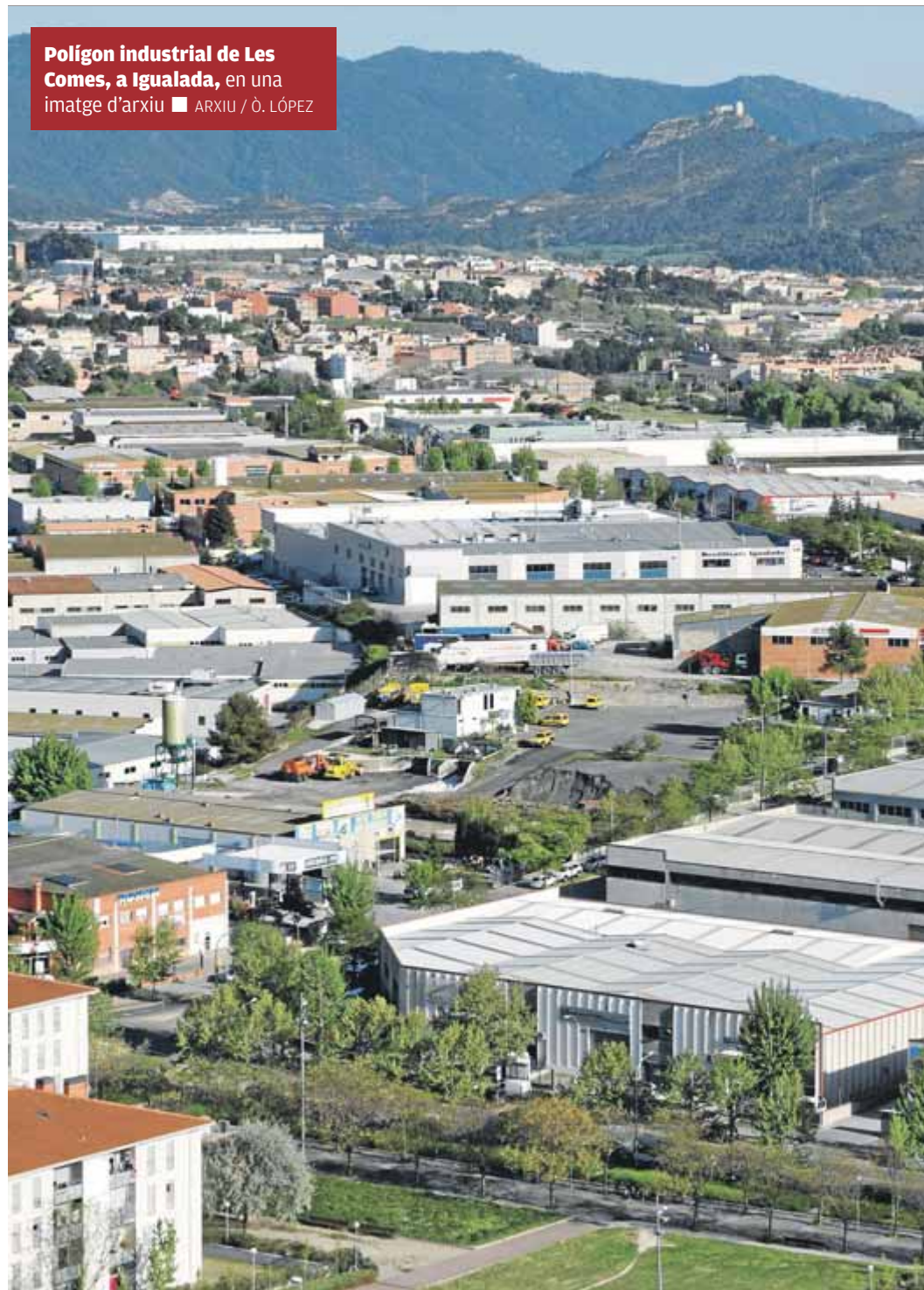
De fet, les del gener del 2018 són les darreres dades oficials facilitades per l’institut d’estadística espanyol (INE), que ha canviat el procediment i oferirà les del 2019 durant el mes de desembre.

Amb tot, segons dades del Departament d’Empresa i Coneixement, que cita al seu torn xifres treballades pel Ministeri d’Economia, Indústria i Competitivitat, Catalunya concentra el nombre més elevat d’empreses amb seu a l’Estat espanyol, amb un 18,5% del total, seguida per la Comunitat de Madrid (16,1%) i Andalusia (15,2%). A més, durant el primer semestre del 2019 s’han creat 10.243 societats mercantils, un 3,3% més que en el mateix període del 2018.

En termes acumulats, el primer semestre del 2019 s’han dissolt 1.162 empreses, un 2,8% menys que en el mateix període de l’any passat.

En una entrevista a un

Polígon industrial de Les Comes, a Igualada, en una imatge d’arxiu ■ ARXIU / Ò. LÓPEZ

El context mundial afecta més

La desacceleració econòmica global i certes incerteses a escala macro com ara el Brexit i la política aranzelària dels Estats Units provoquen molta més inseguretat que no pas el procés d’independència de Catalunya, segons els experts. De fet, en els darrers mesos i setmanes s’han donat a conèixer possibles desinversions en territori català que suposarien una pèrdua important de llocs de treball. És el cas de les empreses Agrolimen, a Sant Joan Despí; TE Connectivity (antiga

Tyco) i Prysmian (General Cable), a Montcada i Reixac, i, en el cas de General Cable, també a Manlleu. També Nissan anunciava desinversions, tot i que aquesta setmana passada la Generalitat atorgava una subvenció de tres milions d’euros per a la planta de pintures de la Zona Franca de Barcelona que podria servir de condicionant per a la situació del grup. La inversió estrangera aconseguida l’any 2018 pel Departament d’Empresa del govern va ser de 322,2 milions d’euros.

rotatiu econòmic, el president de la patronal Foment del Treball reconeixia que les seues de les empreses “més significatives” començaran a retornar a Catalunya a partir del 2020. “Som en una conjuntura en què no és fàcil tornar per a l’empresari que va marxar”, assegurava Josep Sánchez Llibre a *Expansión*.

El cas és que les grans empreses que van traslladar les seues socials fora de Catalunya –algunes de les quals, pressionades amb la retirada massiva de fons per part del mateix govern espanyol, segons algunes

L'APUNT

Un Tortosa en seu parlamentària

Emili Bella

Moció d'impostura, avui, al Parlament. Ciutadans, que mai va atrevir-se a presentar Inés Arrimadas com a candidata a la presidència de la Generalitat, perquè sabia que era llançar-la contra les roques, hi llança ara Lorena Roldán per la desesperació del partit taronja davant les males perspectives electorals pel 10-N. Utilitzaran un cop més el Parlament com un plató d'un

programa de televisió escombraria: crits, odi, bilis i mala educació. Roldán no suma. Més val fer-li un Tortosa en seu parlamentària per no contribuir al seu teatret i que no sigui el president qui respon a Ciutadans, mostra de la poca importància que es dona a les *performances* taronges. "Se esconde", diran. No es tracta d'amagar-se, sinó d'ignorar.

Creix la demanda en el mercat industrial i logístic

■ L'any s'acabarà amb 600.000 m² contractats, segons consultors immobiliaris ■ Alerten de la falta de naus industrials i de l'escassetat a la corona metropolitana de Barcelona, que actua de pol

E. Garcia
BARCELONA

Segons l'Informe del Mercat Industrial i Logístic de Catalunya, elaborat per la consultora immobiliària Forcadell, el mercat logístic català va assolir durant el primer semestre de l'any una contractació de 341.243 m². La xifra, malgrat ser inferior a la de l'any 2018 en un 12% (per les grans operacions registrades llavors), és un 44% superior al volum registrat el 2017 i un 31% superior al del 2016.

"El descens de la contractació no es tradueix en una falta de dinamisme del sector, ja que es tracta de grans operacions d'usuaris finals que van fer disparar notablement les xifres de contractació del 2018", recorda l'informe elaborat pels experts immobiliaris de Forcadell.

És el cas de la plataforma logística de 51.000 m² d'Amazon a Barberà del Vallès i la nau de 48.000 m² llogada per Privalia a la Bisbal del Penedès.

Per Forcadell, les naus de nova construcció han continuat liderant el mercat logístic català. Representen el 82% del total de metres quadrats contractats durant la primera meitat de l'any i "aporten confiança al sector promotor a l'hora de desenvolupar nous projectes".

També la consultora Savills Aguirre Newman assenyala que durant l'any es podrien haver comercialitzat a tot Catalunya prop de 600.000 m², després que la contractació en el segment industrial s'hagi recuperat durant els mesos de juliol i setembre. Així, durant el tercer trimestre de l'any, la contractació va ser de

Treballadors d'un centre logístic del Baix Llobregat ■ ARXIU / X. AGUILAR

La xifra

600.000

metres quadrats de superfície industrial i logística es calcula que es contractaran durant l'exercici del 2019.

132.515 m², en comparació amb els prop de 103.000 del mateix període d'un any abans. Amb tot, la consultora constata una davallada del 4,9% interanual "per l'escassetat de naus logístiques disponibles", segons explica Gloria Valverde, directora del departament de logística de Savills Aguirre Newman Barcelona.

Per Valverde, "els nivells d'absorció logística podrien ser superiors a Catalunya si existís una ofer-

La frase

"El nivell d'absorció podria ser superior si existís més oferta de naus industrials"

Gloria Valverde
DIRECTORA DE LOGÍSTICA DE SAVILLS
AGUIRRE NEWMAN BARCELONA

ta de naus industrials que s'adeqüés a les necessitats de les empreses, tant pel que fa als acabats com a les dimensions".

La consultora reconeix que moltes empreses que busquen nous espais opten per adquirir el sòl i edificar-hi en funció de les seves necessitats. Les naus d'entre 5.000 i 10.000 m² són les més sol·licitades i la superfície mitjana se situa en els 8.834 m², segons els seus càlculs. ■

Barcelona capta el 75%

Com sempre passa amb l'efecte capitalitat, Barcelona capta el 75% de les operacions de contractació de nous emplaçaments, segons Savills Aguirre Newman. La capacitat d'atracció de Barcelona i la seva àrea metropolitana s'explica per les connexions a vies de comunicacions de tot tipus, des de viàries fins a ferroviàries i aeroportuàries. També el fet de disposar d'un port de dimensions i capacitat notables com el de Barcelona, el més important del sud de la Mediterrània, juga a favor de l'àrea metropolitana de Barcelona.

La consultora avisa, però, que en aquesta zona l'oferta logística és gairebé inexistent, ja que se situa en un escàs 1,62%.

Entre les operacions més rellevants en els primers nou mesos de l'any, destaquen l'arrendament d'una nau de gairebé 20.000 m², propietat de l'empresa Pulsar Capital i llogada a l'empresa Actividades Logísticas Centralizadas (ALC), a Parets del Vallès, sobre una parcel·la de més de 35.000 m². Les instal·lacions, a tocar de l'AP-7, tenen capacitat per emmagatzemar fins a 19.000 palets. També l'operació de l'empresa Segro a Martorelles, que supera els 19.000 m², és una de les més grans de l'exercici. En aquest cas, es tracta d'un parc logístic destinat a instaurar empreses que necessitin una "implantació estratègica", segons reconeix la companyia, de capital britànic.

informacions— no hi han tornat, entre les quals hi ha Planeta, Banc Sabadell, CaixaBank i Naturgy. Tan sols Aigües de Barcelona (Agbar) va tornar, ara fa un any, i el consell d'administració de la companyia ho va atribuir a "l'estabilitat econòmica", malgrat que mai hi va haver un clima d'inseguretat per a aquestes empreses. D'altres, com Seat, van resistir a les pressions polítiques de les més altes instàncies, i el cas, de nou, és que cap de les quals va traslladar el centre de producció, tot i que van moure els domicilis fiscals. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Exportacions catalanes afectades per la pujada d'aranzels

En milers d'euros

2.063.051
Exportacions totals

104.046 (5,0%)
Exportacions als EUA

Oli d'oliva

375.217

52.290
(13,9%)

El 2018 els EUA van ser el 2n país de destí de les exportacions catalanes d'oli d'oliva

Vi (el cava no es veuria afectat)

233.067

27.664
(11,9%)

El 2018 els EUA van ser el 2n país de destí de les exportacions catalanes de vins

FONT: CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA /
GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Carn de porc congelada

905.637

22.054
(2,4%)

Fruita, suc i melmelades

188.288

1.283
(0,7%)

Olives

6.262

107
(1,7%)

Embotits

277.414

61
(0,0%)

Formatge, iogurt i mantega

76.396

563
(0,7%)

Musclos i altres mariscs

769

25
(3,2%)

El sector agrari, en alerta pels aranzels de Trump

▣ Tot i que la mesura afectaria només el 5% de les exportacions catalanes als EUA, les empreses temen les conseqüències d'una guerra comercial ▣ Demanen una resposta unitària a la UE

Virtudes Pérez
BARCELONA

L'anunci del govern de Donald Trump d'imposar aranzels a partir del dia 18 d'octubre a una sèrie de productes europeus, entre els quals hi ha l'oli i el vi, ha posat en situació d'alerta el sector agrari català. Tot i que l'efecte no és tan gran com es temia en un primer moment, quan es va pensar que en la llista hi hauria també el cava, i que en xifres reals només afecta el 5% de les exportacions als Estats Units, les empreses han rebut la notícia amb pessimisme.

El president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Joan Canadell, ha assegurat que "és una mala notícia, perquè, si s'entra en una guerra comercial EUA-UE, les pèrdues seran generalitzades per a les dues economies".

Segons les dades faci-

tades per la Cambra, l'afectació global directa seria de 104 milions d'euros. Dels quals, els més afectats per l'alta dependència del mercat nord-americà serien l'oli (52,3 milions d'euros, que representen el 13,9% de les exportacions del sector) i el vi (27,7 milions, que representen l'11,9% de les exportacions del sector). Per a la carn de porc congelada, malgrat que el volum d'exportació és important (22 milions d'euros), el mercat dels EUA és poc rellevant, ja que només representa el 2,4% de les exportacions.

Cristina Serradell, directora d'internacionalització d'Acció, l'agència per a la competitivitat de l'empresa de la Generalitat de Catalunya, recorda que mentre que en el cas del vi i l'oli els Estats Units són el segon destí en exportacions, en el cas de la carn de porc se situen en la

Les frases

“Si s'entra en una guerra comercial EUA-UE, les pèrdues seran generalitzades per a les dues parts”

Joan Canadell
PRESIDENT CAMBRA DE COMERÇ BCN

“El proteccionisme no és una bona notícia per a una economia internacionalitzada com la catalana”

Cristina Serradell
DIR. INTERNACIONALITZACIÓ D'ACCIÓ

“El lliure comerç és un intercanvi de cromos constant, ara i l'any 2000. La UE ha estat massa tova”

Rosa Pruna
PRESIDENTA ASAJA

“És molt trist que siguem moneda de canvi”

“És molt trist que siguem moneda de canvi, aquest és el pecat més gran de la Comissió Europea”, manifesta la presidenta de l'Associació de Joves Agricultors (Asaja), Rosa Pruna.

Per Pruna, no té cap mena de sentit que siguin els productes agrícoles els que acabin pagant les subvencions d'Aerbus. Aquesta realitat el que constata, resumeix Pruna, “és que som víctimes de represàlies econòmiques, i

això el consumidor no ho sap”. Com tampoc sap, conclou, que “el lliure comerç és des de l'any 2000 un intercanvi de cromos constant”. I en culpa especialment la UE, que ha estat massa tova. “Vull creure que la gent que agafi el relleu sabrà ensenyar les dents”, diu.

Pruna, que també presideix Km 0, aposta per buscar nous mercats “i aprofitar la qualitat per promoure el consum dels nostres pro-

ductes a casa nostra”.

Entre les entitats que ja han mostrat la seva voluntat de plantar cara a la mesura de Trump, hi figuren els productors de vi del Penedès, que calculen que els aranzels els poden afectar en 1,5 milions, i ja han anunciat que faran “un front comú” tant amb la Federació Espanyola del Vi com amb l'Institut Català de la Vinya i el Vi (Incavi) per “evitar” l'aplicació d'aquests aranzels.

vintena posició. I, pel que fa als formatges, la incidència és pràcticament inexistente, aclareix, perquè “es produeix a una escala molt local i hi ha poques empreses que exporten”.

Més enllà de l'impacte directe, però, tant el president de la Cambra de Comerç de Barcelona com Serradell en destaquen el possible impacte indirecte. “Sempre que hi ha proteccionisme, no és una bona notícia per a una economia molt internacionalitzada com la catalana”, indica Serradell, que hi afegeix que “hi ha productes que en poden sortir perjudicats no perquè els exportem directament als EUA, sinó perquè els exportem a altres països europeus que sí que seran gravats”. En seria un exemple la pujada d'aranzels a Alemanya en el sector de la metal·lúrgia i l'automoció, “que podria acabar afectant les nostres vendes en aquell país”.

La Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC) ha emès un comunicat en què denuncia que “aquest gravamen distorsionaria el mercat europeu, perquè Itàlia i Grècia no tindran aranzels extres”, i reclama “una resposta unitària” de la UE a la política proteccionista del govern nord-americà. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Censures anunciades

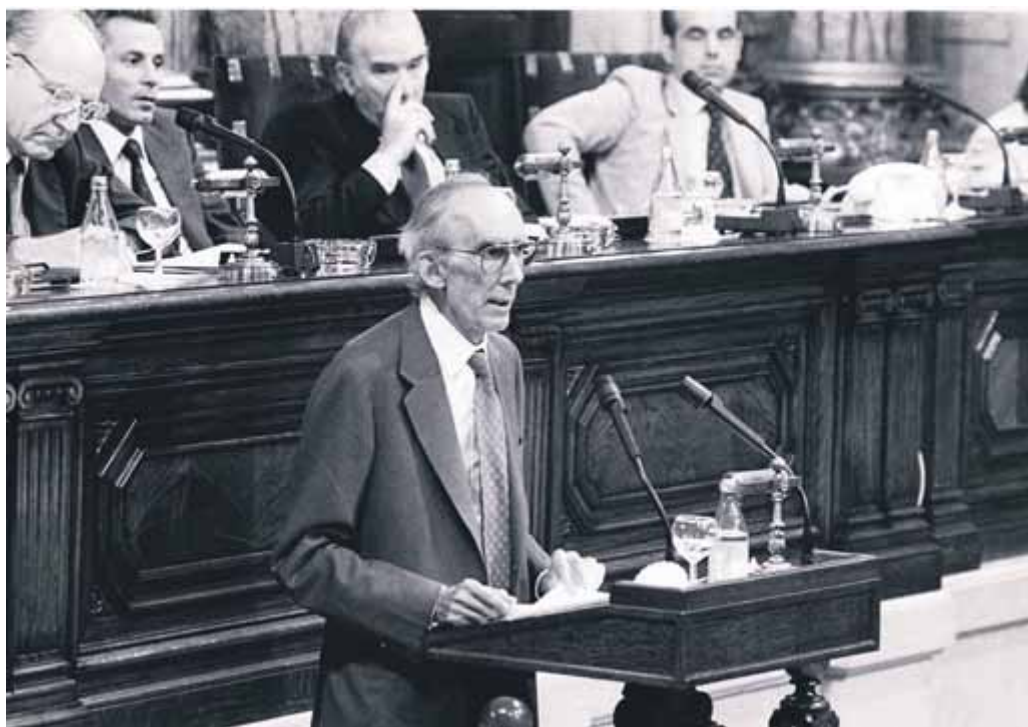
FET • El Parlament ha celebrat tres mocions de censura: dues, per fer fora el president Pujol els anys 1982 i 2001, i l'última, el 2005, contra el president Maragall, que va ser retirada abans de la votació **MÉS** • Cap de les quals, com succeirà avui, va aconseguir apartar el president de la Generalitat **PLE** • Cs obre la sessió presentant la portaveu Lorena Roldán de candidata

Emma Ansola
BARCELONA

“**A**l nostre entendre, som davant un govern minoritari de caràcter conservador i excoent, sense força, voluntat ni programa per als canvis necessaris que l'agreujament continu de la situació política, econòmica i social exigeix per tirar endavant la reconstrucció nacional de Catalunya i lluitar contra els perills de disgregació que poden aparèixer en el si de la nostra societat.” Aquestes eren les paraules del diputat del PSUC Antoni Gutiérrez Díaz en el moment de defensar la primera moció de censura que es va presentar a la cambra catalana. Era el 29 de setembre del 1982 i la presidència de la Generalitat estava en mans de Jordi Pujol (CiU). Com a candidat a substituir-lo, es presentava el diputat del PSUC Josep Benet.

Entre aquell primer ple i el que se celebrarà avui a les deu del matí han passat 37 anys i, com la resta de mocions de censura que s'han celebrat a la cambra catalana, aquesta darretera tampoc tindrà prou avals a l'hemicycle. Entre la primera i l'última, però, i recordant els cicles de la història, algunes coincidències: manifestacions al carrer, queixes pel mal finançament, atur, un debat de política general buit de contingut i la proximitat d'unes eleccions al Congrés dels Diputats. El candidat Benet, en defensa de la seva candidatura, assenyalava el seu objectiu: “Fer de la població de Catalunya un sol poble, amb la col·laboració de totes les persones que viuen en aquesta terra, sigui quin sigui el seu lloc de naixença, respectant els drets de totes elles, d'acord amb el que disposen la Constitució i l'Estatut.” En aquest context, les forces d'esquerra demanaven la construcció d'un govern de majoria nacional i retreien a Pujol que hagués optat per un govern de minoria en circumstàncies dures per a la política catalana, ja que cal tenir en compte que feia poc més d'un any s'havia produït el cop d'estat de Tejero, el febrer del 1981, i es tenia la sensació que les institucions catalanes eren certament vulnerables. És precisament aquest context el que finalment provoca que ERC acabi donant suport al govern de Pujol i votant en contra de la moció de censura. Els socialistes s'abstenen.

La segona moció de censura a

Els diputats Josep Benet, Pasqual Maragall i Josep Piqué, en les mocions de censura ■ ARXIU EL PUNT AVUI

3%
és el percentatge al qual el president Maragall va fer referència per quantificar el sobrecost en obres que s'emportava CiU. L'al·lusió a aquesta problemàtica va motivar la moció de censura del PP el 2005.

la cambra també té com a protagonista el president Jordi Pujol. Han passat dinou anys de la primera, i aquesta vegada el candidat a substituir Pujol era qui quatre anys més tard aconseguiria la vara de comandament. Però el 2001 encara no havia arribat l'hora de Pasqual Maragall. Aquell 4 d'octubre, la moció presentada pel grup parlamentari de Socialistes-Ciutadans pel Canvi tampoc va prosperar. El ple de la segona moció de censura també venia precedit, com en la primera mo-

ció, d'un debat de política general encès i amb les espases ben altes. Les raons esgrimides llavors per censurar Pujol van ser, a grans trets, l'esgotament d'un projecte, les deficiències d'una gestió i el manteniment d'un mal acord, de CiU i el PP, que lesionava l'autogovern de Catalunya. El feble paper de control de CiU al Congrés envers el govern del PP també era objecte de fortes crítiques dels partits d'esquerra. ERC es va abstenir en aquella moció per evitar, segons expli-

cava el diputat Carod-Rovira, dibuixar una societat dividida per la meitat, la de Convergència i la del socialisme. Carod volia trencar amb aquell bipartidisme català i anunciava l'abstenció. El sí va obtenir 55 vots; el no, 68, i 12 diputats es van abstenir.

La tercera i última moció de censura va anar dirigida contra el president Pasqual Maragall. Aquest cop la presentava el PP i el candidat a substituir el socialista era Josep Piqué. Es va celebrar en un ple del dia 4 de març del 2005, però aquesta vegada, després del debat, els populars van optar per retirar la moció i no es va procedir a la votació. Per què es va presentar aquella moció de censura? Doncs per una xifra que romandrà en la memòria de la política catalana: la del 3%. Feia quinze dies s'havia celebrat un ple ordinari en què el president Maragall havia etzibat al cap de l'oposició, Artur Mas,

Cs tindrà avui el protagonisme, primer, defensant la moció i, després, amb la intervenció de la candidata

“el problema amb el 3%”. Una frase que va quedar sobrellevant l'hemicycle fins que va ser retirada pel mateix Maragall a petició de Mas per poder afrontar amb les millors condicions possibles el debat i la posterior redacció d'un nou Estatut d'Autonomia. Aquella voluntat de fer pinya davant un problema tan greu va irritar el PP, que reclamava un ple extraordinari per aclarir la solució, una sessió que es va produir en format de moció de censura atès el rebuig del grup socialista a convocar un ple per envestir de nou la problemàtica del 3%.

Avui les circumstàncies són unes altres. El 3% ja és als jutjats, l'autogovern és més feble que mai després d'una declaració simbòlica d'independència i les institucions estan en una situació fortament vulnerable per l'aplicació del 155. De CiU, en queda un petit rastre, però les forces independentistes són majoria a l'hemicycle. Tanmateix, la primera força política és Ciutadans, una formació que fa de la brega, l'espectacle i l'atac la base del seu discurs polític. Avui no en serà una excepció. A les portes d'una campanya electoral, la picabaralla es preveu intensa. A diferència de la resta, però, potser aquesta ni tan sols fa història. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sabadell no vol els Borbons

VOTS • Més de 6.000 persones voten a favor de la república en una consulta popular celebrada ahir a la cocapital del Vallès Occidental **TRANSVERSAL** • Les taules eviten cap simbologia i la gent s'hi expressa tant en clau catalana com espanyola

Virtudes Pérez
SABADELL

Tables grises –sense llaços ni banderes–, caixes de cartró i un segell de control perquè la gent no pogués votar dos cops. Tot i l'enrenou que es va produir la setmana passada, quan hi va haver certs rumors –finalment desmentits– que la Junta Electoral havia prohibit la Consulta Popular Republicana a Sabadell, ahir tots els sabadellencs que es van assabentar de la convocatòria i van voler votar per escollir entre república i monarquia ho van poder fer sense problemes. Es van distribuir taules per gairebé tots els barris, amb voluntaris que, en lloc del carnet d'identitat, anaven demanant l'edat. I, al final, com va resumir Joan Balart, president de Sabadell per la República, una de les 30 entitats de la coordinadora que ha promogut la votació, la jornada va ser “un èxit, no només per la participació, sinó també perquè ha estat un exemple de transversalitat”.

Dels 6.269 vots recollits, 6.155 van ser a favor de la república; 72, per la monarquia; 4, nuls, i 38, en blanc. Però, més enllà de les xifres –Sabadell és una ciutat de gairebé 212.000 habitants–, el més important per als promotors va ser l'esperit de la diada i haver-la pogut dur a terme. “Costa molt muntar una consulta popular, i més quan el règim hi està posant traves, com vam veure fa uns dies a Sabadell; per això és tan important que la societat civil hi pugui respondre de manera cívica”, va subratllar Balart.

El concepte de transversalitat es confirmava fent un recorregut pels barris perifèrics. Mentre que en les

Persones votant a la plaça de l'Ajuntament, on es van registrar algunes cues ■ JUANMA RAMOS

meses del centre i, en general, del districte primer, molts ciutadans votaven obertament per la construcció d'una república catalana, en barris com ara la Concòrdia i, especialment, a Torre-romeu, creat als anys seixanta per acollir immigrants d'altres punts de l'Estat, ho feien en clau espanyola. “És una cosa que va quedar clara des del primer moment: que cadascú votés per la república que volgués, però l'objectiu era l'abolició de la monarquia”, subratllava Balart.

Els promotors no van facilitar ahir les dades de participació per barris. Sí que van reconèixer que havien reduït finalment el nombre de taules previstes en zones com

Ca n'Oriach, Can Deu i la Creu de Barberà. Al centre, especialment al punt de votació situat al costat del consistori, es van registrar algunes cues, que contrastaven també amb la solitud amb què van viure la jornada els voluntaris de la taula situada a la plaça Karl Marx de Torre-romeu. “Hi deuen haver passat unes quaranta persones durant tot el matí; eren persones que estaven de pas. Les hem aturat i els hem explicat de què anava la consulta. Aquí, en general, hi ha molt poca implicació i molt desconeixement”, resumia el Pepe, també de Sabadell per la República, després de deixar molt clar que la consulta d'ahir no estava lligada al moviment inde-

Coordinadora d'entitats
Darrere la consulta de Sabadell, hi ha una coordinadora amb trenta entitats. Hi ha partits polítics, associacions veïnals i entitats culturals, així com Òmnium i l'ANC. “És la unitat de tots els sectors republicans, que lluitem per un dret a decidir que ens neguen”, resumeix Paola García, de la coordinadora.

pendentista. “Encara que hi ha gent que ho vol vincular, són coses diferents. Aquesta és una consulta que s'ha fet en altres punts de l'Estat amb l'objectiu de saber quanta gent vol república i quanta gent vol monarquia.”

Però Montserrat Valls, que va votar a la mesa situada a la plaça de les Dones del Tèxtil, on van detenir un dels CDR empresonats, no ho veia així. “Llàstima que no hi he pogut portar la meua mare, que té

“**Va quedar clar** des del primer moment: que cadascú votés per la república que volgués”

100 anys i va votar l'1-O. A casa, tota la vida hem estat republicans, i espero veure la independència algun dia”, deia.

A la Concòrdia, els veïns menys polititzats barrejaven la crítica a la monarquia amb les reivindicacions per aconseguir millores concretes al barri. Tampoc aquí, en una mostra més de transversalitat, hi van faltar les referències a l'1-O. “Què, avui no ens han de fotre hòsties...?”, preguntava un home mentre ficava la papereta a l'urna. “Jo qui voldria que fessin fora són Puigdemont i Torra, perquè és el rei qui ens ha de defensar...”, comentava un altre.

La jornada va transcórrer sense cap mena d'incident. Les votacions es van fer de deu del matí a dues del migdia i, a partir de les dues, els voluntaris de les 25 taules distribuïdes per la ciutat van portar les urnes a la plaça de l'Ajuntament, on es va fer el recompte. ■

Torra aposta per prendre la iniciativa “sense excuses i sense pors”

E. Bella
BARCELONA

A pocs dies perquè es conegui la sentència del Tribunal Suprem contra els presos polítics i en plena onada de repressió contra l'independentisme, el president de la Generalitat, Quim Torra, va apostar ahir en un article a Vila-

web per “fer la República catalana sense excuses i sense pors”. “No hem reculat, però no hem avançat com hauria calgut. I ara és el moment de reprendre el camí. Retornem a la confiança, sense enganys ni miratges, però sense renunciacions ni puges estèrils”, demana el president, que rebutja una ve-

gada més que unes eleccions al Parlament siguin pertinents: “Ara no és moment de pensar en les eleccions que puguin venir. Hem de pensar en les futures generacions.”

Torra adverteix que la sentència “pot marcar un canvi de cicle” i obrir una nova etapa en què “tor-nem a prendre la iniciati-

va”. “No podem continuar pensant que cal gestionar aquesta autonomia permesa, que se'ns brinda com una concessió d'Espanya”, resol.

En una crítica velada al seu soci de govern d'Esquerra, Torra avisa: “No eixamplarem cap base de manant permís i esperant que se'ns doni.” ■

El president de la Generalitat, Quim Torra, dissabte a Montserrat ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TJUE admet el recurs de l'ANC per sancionar Espanya

La Comissió Europea havia rebutjat una iniciativa ciutadana europea per punir l'Estat per "la vulneració dels drets polítics i civils del poble català" L'entitat es coordina amb el Consell per la República Catalana

Redacció
BARCELONA

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), amb seu a Luxemburg, ha admès a tràmit un recurs de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) contra la decisió de la Comissió Europea de rebutjar sancionar l'Estat espanyol per "la vulneració dels drets polítics i civils del poble català i per extensió les minories nacionals i els seus representants". En el ple del secretariat nacional de l'entitat, celebrat el 14 d'abril de l'any passat, es va aprovar la presentació d'una iniciativa ciutadana europea (ICE) a l'executiu comunitari per demanar la sanció en virtut de l'aplicació de l'article 7 del Tractat de la UE a l'Estat espanyol. Aquesta iniciativa ciutadana es va presentar conjuntament amb el Consell per la República Catalana, el 7 de maig del 2019, però la comissió no la va admetre a tràmit.

El Tribunal de Justícia de la UE, amb seu a Luxemburg ■ EFE / JAVIER ALBISU

Per donar compliment al mandat del secretariat de l'ANC de dur a terme "tot el recorregut legal que pot tenir una iniciativa ciutadana europea", i d'acord amb el Consell per la República, van presentar el 3 de setembre passat un requeriment al Tribunal de Luxemburg per recór-

rer la decisió de la comissió de rebutjar el registre de la iniciativa ciutadana, i ara el TJUE l'ha admès a tràmit.

Es tracta d'una iniciativa per continuar internacionalitzant el cas català. Els últims mesos, l'ANC està portant a terme diferents accions a l'estranger

en aquest sentit, com ara l'entrada a l'organització internacional Unrepresented Nations and Peoples Organization (UNPO). També va portar la causa pels presos polítics davant el Grup de Treball contra la Detenció Arbitrària de les Nacions Unides, el qual va exigir

l'alliberament immediat dels presos polítics, va recollir que el referèndum d'autodeterminació està permès i que l'Estat espanyol ha vulnerat drets fonamentals.

L'entitat també va portar a terme la campanya internacional #MakeAMove per defensar a Europa que l'autodeterminació és un dret, no un delict. A més, la presidenta de l'entitat, Elisenda Paluzie, ha participat en la conferència de drets humans més gran d'Europa, la Human Dimension Implementation Meeting, organitzada per l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE).

Dissabte es va reunir el ple del secretariat nacional de l'entitat a Riudoms (Baix Camp) per tractar qüestions d'organització interna i debatre el moment polític actual. En aquest marc es va aprovar la creació del servei de voluntariat de l'ANC, i la seva normativa associada. ■

Mor el lluitador antifeixista Lluís Martí Bielsa

Redacció
BARCELONA

El president de l'Amical de les Brigades Internacionals de Catalunya, Lluís Martí Bielsa, va morir ahir a la matinada als 98 anys a Santa Cruz de Moya (Conca), segons va informar l'entitat a Twitter: "Recordem la seva lluita i reivindicuem els valors de la solidaritat, l'internacionalisme, l'antifeixisme i la justícia social." Bielsa va ser responsable polític de les Joventuts Socialistes Unificades en el 32è grup de la Guàrdia d'Assalt. Va ser internat al camp de concentració d'Argelers i va participar en la resistència francesa. El 2006 se li va concedir la Creu de Sant Jordi en reconeixement als seus mèrits en la lluita antifeixista. Bielsa és autor del llibre *Un d'entre tants*, en què explicava "la història d'una vida envoltada de guerra, de lluita per la igualtat i la llibertat". El president, Quim Torra, va destacar que "va dedicar la vida a lluitar i a fer memòria". La consellera de Justícia, Ester Capella, va lamentar la pèrdua d'"un referent". ■

Ajuntament de Manlleu
ANUNCI

La Junta de Govern Local, en la sessió del dia 24 de setembre de 2019, ha aprovat inicialment els estatuts i les bases d'actuació de la Junta de Compensació del Pla Parcial Urbanístic "Coromina Nord".

Simultàniament s'ha convocat un termini d'informació pública d'un mes per mitjà de la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació a l'àmbit municipal i en el tauler d'edictes electrònic de la Corporació. El termini d'informació pública es computarà des de la darrera de les publicacions obligatòries abans esmentades.

En aquest període de temps, les persones interessades podran consultar i examinar el projecte de modificació a través de la pàgina web de la seu electrònica www.manlleu.cat, disponible 24 hores al dia els 7 dies de la setmana, en l'apartat Planejament Urbanístic i Projectes; i si així ho desitgen podran consultar-lo presencialment a l'oficina d'atenció ciutadana, els matins de dilluns a divendres de 9 h a 14 h i tardes de dimarts, dimecres i dijous de 16 h a 18 h (excepte mesos de juny a setembre, Setmana Santa i festes de Nadal).

L'alcalde
Alex Garrido i Serra
Manlleu, 02-10-2019

Ajuntament de Dosrius
ANUNCI

El 3 de novembre de 2011, registre general d'entrada número 4890, el Sr. Agustí Pageo Ballesta, que actua en representació de Promoció Immobiliària Roselló 24 S.L., presenta el projecte de reparcel·lació subsector nord de la Unitat d'Actuació XVI Industrial Riera d'Argentona de Dosrius.

Sobre un termini d'informació veïnal amb la finalitat que qualsevol persona interessada pugui examinar l'expedient i, alhora, presentar per escrit, davant l'Ajuntament, les alegacions i suggeriments que consideri pertinents.

El termini assenyalat anteriorment finalitzarà un cop hagin transcorregut trenta dies, comptadors des de l'endemà d'haver estat publicat el present anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, diari El Punt Avui, Tauler d'edictes de l'Ajuntament i a la seu electrònica de la Corporació.

L'expedient es podrà consultar a les oficines municipals, tots els dies feiners entre les 8.30 i les 14.30 hores, i dijous tardes de 16.30 a 19 h durant el termini d'informació esmentat (exceptuant mes d'agost, que a les tardes romandrà tancat l'Ajuntament).

Les alegacions i els suggeriments, si escau, es podran adreçar a l'Ajuntament a través de qualsevol dels mitjans hàbils a què fa referència l'article 16 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

L'alcalde
Silvia Garrido Galera

AJUNTAMENT DE CAMBRILS
EDICTE

El Ple de l'Ajuntament, en sessió extraordinària del dia 1 de març de 2019, va aprovar provisionalment l'expedient d'imposició i ordenació de contribucions especials de les obres de renovació de la xarxa d'aigua potable de la Urbanització Marcambriels, per import de 708.170,31 euros.

Tot allò que no està previst en l'acord d'ordenació específic de les contribucions especials regeix l'Ordenança general de contribucions especials aprovada pel Ple del 2 de desembre de 2008 (BOPT núm. 291 de 18 de desembre de 2008).

Conforme a l'article 17 i 18 del RDL 2/2004, de 5 de març, que aprova el text refós de la LRHL, s'exposa al públic aquest expedient al departament de Gestió Tributària, Cadastre i Cartografia, durant un termini de 30 dies, a fi que els interessats puguin formular les alegacions o reclamacions que estimin convenients.

Durant aquest termini els propietaris afectats per la realització de les obres podran constituir-se en associació administrativa de contribuents amb les formalitats previstes als articles 36 i 37 del TRLRHL.

Aquest anunci es publicarà a la seu electrònica de l'Ajuntament de Cambrils i en un diari de difusió a la província de Tarragona.

En el supòsit de no formular-se cap reclamació contra els acords provisionals d'imposició i ordenació de les contribucions especials, aquests esdevindran definitius sense necessitat d'adoptar un nou acord plenari, i es procedirà a la seva publicació en la forma prevista per l'article 17 del TRLRHL.

Cambrils, 3 d'octubre de 2019
L'alcalde
L'alcalde
Camí Mendoza Mercè

HOTEL BELVEDERE SALOU, S.L.

Se convoca a los socios a la Junta General Extraordinaria, a celebrar el próximo día 28 de octubre de 2019 en el domicilio social, sito en C/ Terrer, nº 7, 43840 Salou (Tarragona), a las 12:00 horas, en convocatoria única al objeto de tratar los siguientes asuntos del:

ORDEN DEL DIA

Primero.- Ampliación de la autorización al Consejo de Administración otorgada en la anterior Junta General Ordinaria para que pueda proceder, en el mismo plazo concedido en aquella (un año desde dicho acuerdo), a la adquisición de participaciones sociales, previa oferta a todos los socios, hasta un máximo de 500 participaciones adicionales por el mismo precio de 900 euros cada participación, así como a su posterior amortización mediante la correspondiente reducción de capital. Asimismo, se someterá a aprobación que todas aquellas adquisiciones que no superen las 250 participaciones sociales por socio sean pagadas al contado, mientras que las que lo excedan sean abonadas en tres pagos iguales, estos es, en el momento de la firma de la escritura de compraventa y en fechas 30 de junio y 30 de diciembre de 2.020.

Segundo.- Designación de los socios como Interventores para la aprobación del acta de la reunión.

Cualquier socio puede examinar en el domicilio social los documentos que han de ser sometidos a la aprobación de la Junta, y obtener de la sociedad su entrega o envío de forma inmediata y gratuita.

En Salou, a 1 de octubre de 2019.
El Presidente del Consejo de Administración, D. Eduard Farriol Batalla.

La filla d'Ernest Lluch, cap de llista al Senat pels comuns

Redacció
BARCELONA

La professora d'història medieval de la UB Rosa Lluch, filla d'Ernest Lluch, serà la cap de llista d'En Comú Podem al Senat, segons van anunciar ahir els comuns. Substituirà Noelia Bail, secretària general de Podem, que va encapçalada per l'exdiputada Mireia Vehí, va rebre un suport del 80,13% del cens. A Tarragona la candidatura de Mariona Quadrada va rebre un 90,47% dels vots; a Girona, la de Non Casadevall, un 89,47%, i a Lleida, la de Francesc Gabarrell, un 90,32%. ■

La CUP ratifica Vehí per al 10-N amb un 80% de suport

Redacció
BARCELONA

La CUP ha ratificat aquest cap de setmana les llistes per a les eleccions del 10 de novembre després que s'ampliés el termini perquè la militància votés fins ahir al migdia a causa d'un problema informàtic. La llista per Barcelona, encapçalada per l'exdiputada Mireia Vehí, va rebre un suport del 80,13% del cens. A Tarragona la candidatura de Mariona Quadrada va rebre un 90,47% dels vots; a Girona, la de Non Casadevall, un 89,47%, i a Lleida, la de Francesc Gabarrell, un 90,32%. ■